

चित्रः

चित्राभोगः, पुं. (चित्रस्य आभोगः परिपूर्णता इत्यर्थः ।) यस्मिन् विषये मनसः पुनः पुनः प्रवृत्तिः । तत्पर्यायः । मनस्कारः २ । इत्यमरः । १ । ५ । २ ॥

चित्रोन्नतिः, स्त्री. (चित्रस्य उन्नतिः उन्नयनम् ।) गर्वः । इति हेमचन्द्रः । २ । २३१ ॥

चित्रं, स्त्री. (च्रीयते इति । चि + “चित्राग्नि-चित्रे च ।” ३ । १ । १३२ । इति कर्मणि यः । निपातनात्तुगागमे साधुः । यद्वा, क्यप्प्रत्ययेन पिति तुगागमः ।) चित्रः । इति त्रिकाण्डशेषः । (तज्जाते चि । यथा, रामायणे । १ । ५८ । १२ । “चित्रमास्याङ्गरागध आयसाभरणीभवनम्”)

चित्रः, पुं. (च्रीयतेऽसौ इति । चि + “चित्राग्नि-चित्रे च ।” ३ । १ । १३२ । इति कर्मणि यः ।) अग्निः । इति सुभक्तोऽयम् ॥

चित्रा, स्त्री. (च्रीयतेऽग्निरस्या प्रेतस्य । चि + यः निपातनात् साधुः । क्यप् वा ।) चिता । इत्यमरः । २ । १६ । ११७ ॥

चित्र, तु क चिक्रेण्ये । लेख्येऽहुते । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (अदन्तचुरां-परं-सकं-सेट् ।) चिक्रेण्यं कदाचिद्दर्शनम् । चित्रयति चित्रापयति राहुं लोकः कदाचित् पश्यतीत्यर्थः । चित्रयति प्रतिमां लोकः । इति दुर्गादासः ॥

चित्रं, स्त्री. (चित्रयतीति । चित्र + कर्मणि अप् । यद्वा, च्रीयते इति । “अमिचिमिश्रमिभ्यः ङः ।” उणां ४ । १६४ । इति ङः ।) तिलकम् । आलेखनम् । (यथा, पञ्चदश्याम् । ६ । ५ । “उत्तमाधमभावेन वर्णन्ते पटचित्रवत्”)

अहुतम् । (यथा, रामायणे । १ । १० । “चित्रं संक्रोडमानास्ताः क्रोडनैर्विविधैस्तथा”)

कर्तुरवर्णः । (यथा, माघे । १ । ८ “निसर्गचित्रो ज्वलन्मुखमप्यग्रा”)

तदयुक्ते चि । इति मेदिनी । रे, २५ ॥ (अलङ्कारविशेषः । यथा,—

“तच्चित्रं यच्च वर्णानां खड्गगाद्याकृतिहेतुता ।” सन्निवेशविशेषेण यच्च न्यस्ता वर्णाः खड्गगुरज-पद्माकारसुतासयन्ति तच्चित्रं कायम् ॥ * ॥

अष्टिमञ्जुकवोदृशाणराष्ट्रचित्छन्दोभेदः । तज्ज-चणं यथा, छन्दोमञ्जव्याम् ।

“चित्रसंज्ञमोरितं समानिकापदद्वयम् ।” उदाहरणं यथा,—

“विदमारुणाधरोष्ठशोभि वेणुवाद्यहृष्ट-चलवैजनाङ्गसङ्गजातसुगन्धकण्टकाङ्ग ।। त्वां सदैव वासुदेवं । पुण्यलभ्यपादं । देव । यन्मप्युचित्रकेश । त्वां सरामि गोपवेश । ॥” आकाशः । कुष्ठविशेषः । इति हेमचन्द्रः । ६ । १३४ ॥

(आश्चर्यान्विते, चि । यथा, महाभारते । १ । १ । ३ ।

“चित्राः श्रोतुं कथास्तत्र परिवृत्तप्रसन्नः”) चित्रः, पुं. (चित्रयति पापपुण्ये विचार्ये चित्रं करोति निश्चयतीत्यर्थः । चित्र + चिच् + अच् । यद्वा च्रीयते उपच्रीयते प्रेतलोका गेन । चि

चित्रक

+ “अमिचिमिश्रमिभ्यः ङः ।” उणां । ४ । १६४ । इति ङः ।) यमविशेषः । यथा, तिथ्यादितत्त्वे ।

“वृकोदराय चित्राय चित्रगुप्ताय वै नमः ॥” कर्तुरवर्णः । इत्यमरटीकायां भरतः ॥ (सर्प-विशेषः । यथा, महाभारते । २ । ६ । ८ ।

“कृष्णश्च लोहितश्चैव पद्मचित्रश्च वीर्यवान्” धृतराष्ट्र-पुत्रभेदः । यथा, तत्रैव । १ । ११७ । ४ ।

“चित्रोपचित्रौ चित्राचक्षारचित्रः शरासनः”) एरकवृक्षः । अशोकवृक्षः । चित्रकवृक्षः । इति राजनिघण्टुः ॥

चित्रकं, स्त्री. (चित्र + स्वार्थे कन् । यद्वा चित्र-मिव कायति । के + कः ।) तिलकम् । इति मेदिनी । ङे, ८८ ॥ (वृक्षविशेषः । यथा, गारुड् १८७ अध्याये ।

“चित्रफला चित्रकं चित्रं तथा कटुकरोहिणी”) चित्रकः, पुं. (चित्रेण चित्र इव वा कायति । के + कः ।) यात्रः । इति हेमचन्द्रः । ४ । ३५१ ॥

यात्रभेदः । चितावाष्प इति भाषा । तत्पर्यायः । चित्रकायः २ उपयात्रः ३ नृगा-न्तकः ४ शूरः ५ चन्द्रशार्दूलः ६ चित्रयात्रः ७ ॥

वृक्षविशेषः । चिता इति भाषा ॥ तत्पर्यायः । अग्निः २ शार्दूलः ३ चित्रः ४ पाक्षीकटुः ५ शिखी ६ जशतः ७ दहनः ८ बालः ९

व्योतिष्कः १० पालकः ११ अनलः १२ दारुणः १३ वङ्गिः १४ पावकः १५ शस्वरः १६ पाक्षी १७ द्वीपी १८ चित्राङ्गः १९ शूरः २० । अस्य गुणाः । अग्निसमत्वम् । पाके कटुत्वम् । शोफ-

कफार्निवातोदराग्नीयहृत्कृमिकण्डुनाशित्वम् । इति राजनिघण्टुः ॥ पाकेऽभितुल्यत्वम् । कुड-नाशित्वम् । इति राजवल्लभः ॥ (यथा, शब्दार्थ-

चिन्तामणिधृतवचनम् । “चित्रकः कटुकः पाके वङ्गिकृत् पाचनो लघुः ।

रूचोष्णो गृह्णीकुष्ठशीघ्रार्शः क्षमिकासनुत् ॥ वातश्लेष्महरो ग्राही वातार्शः श्लेष्मपित्तहृत् ।

विचित्रं चैत्रकं शाकं काशमर्द्विमर्दितम् ॥ तप्ततेले सवाङ्गीके पाचितं तक्रसम्भृतम् ॥”

ओषधिविशेषः । यथा, सुश्रुते सूत्रस्थाने ३६ अध्याये ।

“पूतिकचित्रकः पाठा विडङ्गैलाहरेणवः ॥” एरकवृक्षः । इत्यमरः । २ । ४ । ५१ ॥ (चित्र + कुन् ।) चित्रकारः । इति हेमचन्द्रः ॥

(सुषुक्लन्दः । यथा, भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ।

अस्य गुणः । शिरःपीडापित्तासविषनाशित्वम् ॥ चित्रकण्डः, पुं. (चित्रः चित्रितः कथोऽस्य ।)

कपोतः । इति जटाधरः ॥ (कपोतशब्देऽस्य विवृतिर्वाख्याता ॥)

चित्रकम्बलः, पुं. (चित्रचासौ कम्बलश्चेति ।) कम्बलविशेषः । इल्लिचा मालिचा इत्यादि भाषा । यथा, उणादिकोषे ।

“कुचः स्त्रीपुंसयोश्चित्रकम्बले पुंसि वर्हिच ॥” चित्रकरः, पुं. (चित्रं करोतीति । कृ + टः ।)

वर्णसङ्करान्वितविशेषः । पटुया इति भाषा ॥ स तु शृङ्गार्धे चित्रकर्म्मोरसजातः । इति ब्रह्म-वैवर्तपुराणम् । तत्पर्यायः । रङ्गाजीवकः २ ।

इत्यमरः । २ । १० । ७ ॥ रङ्गाजीवकः ३ । इति शब्दरत्नावली ॥ वर्णो ४ वर्णाटः ५ चित्र-कारः ६ । इति जटाधरः ॥ (यथा, आर्या-

सप्तशत्याम् । ३४५ । “चित्रकरतूलिकेव त्वां सा प्रतिभित्ति भावयति”) चित्रकर्म्मा, [नृ] पुं. (चित्रं कर्म्मास्य ।) त्रिनिश-

ट्टनः । इति शब्दचन्द्रिका ॥ बहुव्रीहौ आश्चर्य-कर्म्मा चित्रकारश्च ॥

चित्रकायः, पुं. (चित्रो नानावर्णयुक्तः कायो देहो यस्य ।) यात्रः । इति हेमचन्द्रः । ४ । ३५१ ॥

चित्रयात्रः । इति राजनिघण्टुः ॥ चित्रकारः, पुं. (चित्रं करोतीति । कृ + “कर्म्म-स्यण्” ३ । २ । १ । इत्यण् ।) चित्रकरः । (यथा, महाभारते । १ । १२८ । ४० ।

“संमार्जितं सौधकारे चित्रकारे च चित्रितम्”) अस्य उत्पत्तिविवृतिर्यथा, पराशरपद्धतौ ।

“स्थपतेरपि गान्धिकां चित्रकारो यजायत ॥” चित्रकूटः, पुं. (चित्राणि कूटानि शृङ्गाणि यस्य ।)

पर्वतविशेषः । इति शब्दरत्नावली ॥ पुरा रामो वनं गत्वा प्रथमे यत्र वासमकरोत् । (पर्वतोऽयं प्रयागक्षेत्रस्थभरद्वाजाश्रमात् सार्ध-

योजनद्वयेऽतीते पार्श्वगताया मन्दाकिन्या-ख्याया सरितो दक्षिणतो राजते । यदुक्तं रामा-यणे । २ । ६२ । १० — १२ ।

“भरताहृततीथेषु योजनेष्वजने वने । चित्रकूटगिरिस्तत्र रम्यनिर्दरकाननः ॥

उत्तरं पार्श्वमासाद तस्य मन्दाकिनी नदी । पुष्यितद्रुमसंच्छन्ना रम्यपुष्यितकानना ॥

अनन्तरं तत्सरितश्चित्रकूटश्च पर्वतम् । तयोः पर्वकूटौ तात ! तत्र तौ वसतो भुवम् ॥”) अयुना बुन्देलखण्डाख्यदेशे कामता इति ख्यातः ॥ (अयं हि पौष्ट्यानेषु अन्यतमः । अत्र च भगवतो सीतारूपेण महादेवश्चन्द्र-चूडरूपेण विराजते । यथा, देवीभागवते । ७ । ३० । ७० ।

“चित्रकूटे तथा सीता विन्ध्ये विन्ध्याधिवासिनी”) तथा, महालिङ्गेश्वरतन्त्रे ।

“चित्रकूटे चन्द्रचूडो योगेन्द्रो विन्ध्यपर्वते ॥” चित्रकूटः, पुं. (चित्रं नानावर्णं करोतीति । कृ + कृप् ।) त्रिनिशट्टनः । इत्यमरः । २ । ४ । २७ ॥

(चित्रमालेख्यं करोतीति ।) चित्रकरः । इति हलायुधः ॥

चित्रकोलः, पुं. (चित्रो विचित्रः कोलः क्रोडदेशो यस्य ।) अञ्जनिका । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

चित्रगन्धं, स्त्री. (चित्रो विचित्रो गन्धो यस्य ।) हरितालम् । इति राजनिघण्टुः ॥

चित्रगुप्तः, पुं. (गुप्त रक्षणे + भावे क्तः । चित्राणां जीवकतपापपुण्यादिविचित्राणां गुप्तं गोपनं

चित्रगु

चित्रकरः, पुं. (चित्रं करोतीति । कृ + टः ।) वर्णसङ्करान्वितविशेषः । पटुया इति भाषा ॥

स तु शृङ्गार्धे चित्रकर्म्मोरसजातः । इति ब्रह्म-वैवर्तपुराणम् । तत्पर्यायः । रङ्गाजीवकः २ ।

इत्यमरः । २ । १० । ७ ॥ रङ्गाजीवकः ३ । इति शब्दरत्नावली ॥ वर्णो ४ वर्णाटः ५ चित्र-

कारः ६ । इति जटाधरः ॥ (यथा, आर्या-

सप्तशत्याम् । ३४५ । “चित्रकरतूलिकेव त्वां सा प्रतिभित्ति भावयति”) चित्रकर्म्मा, [नृ] पुं. (चित्रं कर्म्मास्य ।) त्रिनिश-

ट्टनः । इति शब्दचन्द्रिका ॥ बहुव्रीहौ आश्चर्य-कर्म्मा चित्रकारश्च ॥

चित्रकायः, पुं. (चित्रो नानावर्णयुक्तः कायो देहो यस्य ।) यात्रः । इति हेमचन्द्रः । ४ । ३५१ ॥

चित्रयात्रः । इति राजनिघण्टुः ॥ चित्रकारः, पुं. (चित्रं करोतीति । कृ + “कर्म्म-स्यण्” ३ । २ । १ । इत्यण् ।) चित्रकरः । (यथा, महाभारते । १ । १२८ । ४० ।

“संमार्जितं सौधकारे चित्रकारे च चित्रितम्”) अस्य उत्पत्तिविवृतिर्यथा, पराशरपद्धतौ ।

“स्थपतेरपि गान्धिकां चित्रकारो यजायत ॥” चित्रकूटः, पुं. (चित्राणि कूटानि शृङ्गाणि यस्य ।)

पर्वतविशेषः । इति शब्दरत्नावली ॥ पुरा रामो वनं गत्वा प्रथमे यत्र वासमकरोत् । (पर्वतोऽयं प्रयागक्षेत्रस्थभरद्वाजाश्रमात् सार्ध-

योजनद्वयेऽतीते पार्श्वगताया मन्दाकिन्या-ख्याया सरितो दक्षिणतो राजते । यदुक्तं रामा-यणे । २ । ६२ । १० — १२ ।

“भरताहृततीथेषु योजनेष्वजने वने । चित्रकूटगिरिस्तत्र रम्यनिर्दरकाननः ॥

उत्तरं पार्श्वमासाद तस्य मन्दाकिनी नदी । पुष्यितद्रुमसंच्छन्ना रम्यपुष्यितकानना ॥

अनन्तरं तत्सरितश्चित्रकूटश्च पर्वतम् । तयोः पर्वकूटौ तात ! तत्र तौ वसतो भुवम् ॥”) अयुना बुन्देलखण्डाख्यदेशे कामता इति ख्यातः ॥ (अयं हि पौष्ट्यानेषु अन्यतमः । अत्र च भगवतो सीतारूपेण महादेवश्चन्द्र-चूडरूपेण विराजते । यथा, देवीभागवते । ७ । ३० । ७० ।

“चित्रकूटे तथा सीता विन्ध्ये विन्ध्याधिवासिनी”) तथा, महालिङ्गेश्वरतन्त्रे ।

“चित्रकूटे चन्द्रचूडो योगेन्द्रो विन्ध्यपर्वते ॥” चित्रकूटः, पुं. (चित्रं नानावर्णं करोतीति । कृ + कृप् ।) त्रिनिशट्टनः । इत्यमरः । २ । ४ । २७ ॥

(चित्रमालेख्यं करोतीति ।) चित्रकरः । इति हलायुधः ॥

चित्रकोलः, पुं. (चित्रो विचित्रः कोलः क्रोडदेशो यस्य ।) अञ्जनिका । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

चित्रगन्धं, स्त्री. (चित्रो विचित्रो गन्धो यस्य ।) हरितालम् । इति राजनिघण्टुः ॥

चित्रगुप्तः, पुं. (गुप्त रक्षणे + भावे क्तः । चित्राणां जीवकतपापपुण्यादिविचित्राणां गुप्तं गोपनं

चित्रकरः, पुं. (चित्रं करोतीति । कृ + टः ।) वर्णसङ्करान्वितविशेषः । पटुया इति भाषा ॥ स तु शृङ्गार्धे चित्रकर्म्मोरसजातः । इति ब्रह्म-वैवर्तपुराणम् । तत्पर्यायः । रङ्गाजीवकः २ ।

इत्यमरः । २ । १० । ७ ॥ रङ्गाजीवकः ३ । इति शब्दरत्नावली ॥ वर्णो ४ वर्णाटः ५ चित्र-

कारः ६ । इति जटाधरः ॥ (यथा, आर्या-

सप्तशत्याम् । ३४५ । “चित्रकरतूलिकेव त्वां सा प्रतिभित्ति भावयति”) चित्रकर्म्मा, [नृ] पुं. (चित्रं कर्म्मास्य ।) त्रिनिश-

ट्टनः । इति शब्दचन्द्रिका ॥ बहुव्रीहौ आश्चर्य-कर्म्मा चित्रकारश्च ॥

चित्रकायः, पुं. (चित्रो नानावर्णयुक्तः कायो देहो यस्य ।) यात्रः । इति हेमचन्द्रः । ४ । ३५१ ॥

चित्रयात्रः । इति राजनिघण्टुः ॥ चित्रकारः, पुं. (चित्रं करोतीति । कृ + “कर्म्म-स्यण्” ३ । २ । १ । इत्यण् ।) चित्रकरः । (यथा, महाभारते । १ । १२८ । ४० ।

“संमार्जितं सौधकारे चित्रकारे च चित्रितम्”) अस्य उत्पत्तिविवृतिर्यथा, पराशरपद्धतौ ।

“स्थपतेरपि गान्धिकां चित्रकारो यजायत ॥” चित्रकूटः, पुं. (चित्राणि कूटानि शृङ्गाणि यस्य ।)

पर्वतविशेषः । इति शब्दरत्नावली ॥ पुरा रामो वनं गत्वा प्रथमे यत्र वासमकरोत् । (पर्वतोऽयं प्रयागक्षेत्रस्थभरद्वाजाश्रमात् सार्ध-

योजनद्वयेऽतीते पार्श्वगताया मन्दाकिन्या-ख्याया सरितो दक्षिणतो राजते । यदुक्तं रामा-यणे । २ । ६२ । १० — १२ ।

“भरताहृततीथेषु योजनेष्वजने वने । चित्रकूटगिरिस्तत्र रम्यनिर्दरकाननः ॥

उत्तरं पार्श्वमासाद तस्य मन्दाकिनी नदी । पुष्यितद्रुमसंच्छन्ना रम्यपुष्यितकानना ॥

अनन्तरं तत्सरितश्चित्रकूटश्च पर्वतम् । तयोः पर्वकूटौ तात ! तत्र तौ वसतो भुवम् ॥”) अयुना बुन्देलखण्डाख्यदेशे कामता इति ख्यातः ॥ (अयं हि पौष्ट्यानेषु अन्यतमः । अत्र च भगवतो सीतारूपेण महादेवश्चन्द्र-चूडरूपेण विराजते । यथा, देवीभागवते । ७ । ३० । ७० ।

“चित्रकूटे तथा सीता विन्ध्ये विन्ध्याधिवासिनी”) तथा, महालिङ्गेश्वरतन्त्रे ।

“चित्रकूटे चन्द्रचूडो योगेन्द्रो विन्ध्यपर्वते ॥” चित्रकूटः, पुं. (चित्रं नानावर्णं करोतीति । कृ + कृप् ।) त्रिनिशट्टनः । इत्यमरः । २ । ४ । २७ ॥

(चित्रमालेख्यं करोतीति ।) चित्रकरः । इति हलायुधः ॥

चित्रकोलः, पुं. (चित्रो विचित्रः कोलः क्रोडदेशो यस्य ।) अञ्जनिका । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

चित्रगन्धं, स्त्री. (चित्रो विचित्रो गन्धो यस्य ।) हरितालम् । इति राजनिघण्टुः ॥

चित्रगुप्तः, पुं. (गुप्त रक्षणे + भावे क्तः । चित्राणां जीवकतपापपुण्यादिविचित्राणां गुप्तं गोपनं